

Venner For Altid

Rasmus Seebach

Jeg husker jeg løb fra de store I gården
Jeg husker jeg snublede og faldt
Skikkelser skærmede for solen fra oven
Jeg troede mine dage var talte
Jeg husker du stillede op
Du sagde, "Pas nu jer selv - la' ham være"
Du sagde, "Nu har han fået nok
I' fire mod én - det' ikk' fair"

Det stod klart at vi sku' være
Venner for altid
Vi svor om broderskab og ære
Om venner for altid
Ååh, venner for altid, ååh

Fra drengene der leger til dumme drengestreger
Der blev vilder' som årene gik
Det gik som det plejer; med røg og med bajere
Men for dig kom en dag, det slog klik
Jeg sagde, "Hey, slap nu af
Pas nu på dig selv, tag det roligt"
Men du ville ikk' se tilbage
At vi holdt' sammen var egentlig utroligt

Det stod klart at vi sku' være
Venner for altid
Vi svor om broderskab og ære
Om venner for altid
Ååh, venner for altid, ååh

Vi forstod nok aldrig helt hva' du løb fra
Kun at du havde brug for at bedøve dig
Fuld fart ud I natten den forkerte vej
Vi troede vi havde mistet dig
Du ville altid helt ud til kanten
Vi troede du tog springet, da du fandt den
Fuld fart ud I natten den forkerte vej
Tænk, vi troede vi havde mistet dig

Det stod klart at vi sku' være
Venner for altid
Vi svor om broderskab og ære
Om venner for altid
Ååh, venner for altid, ååh

Vi mødes måske et par gange om året
For alting det går jo så stærkt
Historier fortælles, dem har vi tilfælles
Men vi har et liv hver især
Men efter en time eller to
Når vinen og minderne flyder
Så' vi tilbage I gården på skolen
Og ligemeget hvor tåbeligt det lyder

Så vil vi altid være
Venner for altid
Vi sværger broderskab og ære

Vi' venner for altid
Ååh, venner for altid, ååh